

Rokovací poriadok Stáleho rozhodcovského súdu Asociácie bánk

Asociácia bánk (ako zriaďovateľ Stáleho rozhodcovského súdu Asociácie bánk) po udelení predchádzajúceho súhlasu Národnej banky Slovenska zo dňa 29. 04. 2003 vydáva podľa § 12 ods. 2 a § 14 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“) a podľa § 69 ods. 2 zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o platobnom styku“) tento Rokovací poriadok Stáleho rozhodcovského súdu Asociácie bánk (ďalej len „Rokovací poriadok“):

Prvá časť KONANIE PRED STÁLÝM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM ASOCIÁCIE BÁNK Všeobecné ustanovenia

Čl. 1 Predmet Rokovacieho poriadku

Tento Rokovací poriadok upravuje najmä

- pravidlá rozhodcovského konania a rozhodovania v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk (ďalej len „Rozhodcovský súd“), ktorý zriadila Asociácia bánk (ďalej len „Zriaďovateľ“),
- pravidlá zmierovacieho konania pred Rozhodcovským súdom,
- pravidlá o trovách rozhodcovského konania pred Rozhodcovským súdom,
- ďalšie náležitosti súvisiace s ochranou záujmov účastníkov rozhodcovského konania pred Rozhodcovským súdom.

Čl. 2 Sídlo a miesto konania ústnych pojednávaní

Sídlo Rozhodcovského súdu uvedené v čl. 2 ods. 2 Štatútu Rozhodcovského súdu (ďalej len „Štatút“) je zároveň aj ústredím Rozhodcovského súdu.

Pravidelným miestom rozhodcovského konania, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodnú na inom mieste rozhodcovského konania a neoznámia ho Rozhodcovskému súdu najneskôr do 15 dní od začatia rozhodcovského konania, je ústredie Rozhodcovského súdu uvedené v odseku 1 tohto článku, ak rozhodca (predsedajúci rozhodca) neurčí inak.

V prípade, že predmetom rozhodcovského konania je spor uvedený v čl. 3 ods. 1 písm.

a) Štatútu a ak sa účastníci rozhodcovského konania v rozhodcovskej zmluve nedohodnú, že miestom rozhodcovského konania je ústredie Rozhodcovského súdu uvedené v odseku 1 tohto článku alebo niektorá z pobočiek Rozhodcovského súdu, ak je zriadená, určí miesto rozhodcovského konania Predsedníctvo Rozhodcovského súdu (ďalej len „Predsedníctvo“) v ústredí Rozhodcovského súdu alebo v niektorej z pobočiek Rozhodcovského súdu, ak je zriadená, na návrh účastníka rozhodcovského konania. Ak tento návrh nedôjde Rozhodcovskému súdu najneskôr do 15 dní od začatia rozhodcovského konania, miestom rozhodcovského konania je ústredie Rozhodcovského súdu uvedené v odseku 1 tohto článku.

Ustanoveniami tohto článku nie je dotknuté oprávnenie Rozhodcovského súdu uskutočniť jednotlivé úkony na akomkoľvek mieste, ktoré považuje za vhodné, najmä na konzultáciu medzi jeho členmi, vypočutie svedkov, znalcov alebo účastníkov

rozhodcovského konania, preskúmanie dôkazov, majetku alebo listín alebo na miestnu ohliadku.

Čl. 3

Jazyk rozhodcovského konania

Ak sa účastníci rozhodcovského konania najneskôr do začatia rozhodcovského konania nedohodnú na jazyku (jazykoch), ktorý (ktoré) sa bude (budú) používať v rozhodcovskom konaní a neoznámia ho (ich) Rozhodcovskému súdu, tak potom platí právna domnienka, že žaloby, žalobné odpovede, vzájomné žaloby, ostatné písomné vyjadrenia účastníkov rozhodcovského konania a iné písomnosti, ktoré sa predkladajú Rozhodcovskému súdu, predvolania, rozhodcovské rozhodnutia alebo akékoľvek iné písomnosti Rozhodcovského súdu sa vyhotovujú (vyhlasujú) a ústne pojednávania pred Rozhodcovským súdom sa konajú v slovenskom jazyku, ak tento Rokovací poriadok neustanovuje inak.

Každý účastník rozhodcovského konania je povinný si zabezpečiť vyhotovenie úradne overeného prekladu písomnosti do jazyka uvedeného v odseku 1 tohto článku alebo tlmočníka, ktorý sa má zúčastniť ústneho pojednávania, na vlastné náklady, s výnimkou prípadu, ak by písomnosti boli vyhotovené v českom jazyku alebo ak by sa ústne pojednávanie pred Rozhodcovským súdom konalo v českom jazyku.

So súhlasom účastníkov rozhodcovského konania môže Rozhodcovský súd viesť ústne pojednávanie podľa potreby aj v inom jazyku ako je jazyk uvedený v odseku 1 tohto článku, napríklad v českom jazyku.

Všetky písomnosti týkajúce sa začatia a priebehu rozhodcovského konania pred Rozhodcovským súdom musia byť predložené tomuto súdu v takom počte vyhotovení, aby každý účastník rozhodcovského konania, každý rozhodca, ktorý bude príslušný spor rozhodovať a Tajomník Rozhodcovského súdu (ďalej len „Tajomník“) mali k dispozícii jedno vyhotovenie takejto písomnosti.

Klient vykonávacej inštitúcie alebo oprávnený držiteľ elektronického platobného prostriedku, ktorí sú účastníkmi rozhodcovského konania v sporoch uvedených v čl. 3 ods. 1 písm. a) Štatútu má právo na vedenie rozhodcovského konania v jazyku, v ktorom je vyhotovená rozhodcovská zmluva, alebo v jazyku, v ktorom obvykle rokoval s vykonávacou inštitúciou alebo vydavateľom elektronických platobných prostriedkov.

Čl. 4

Právny základ riešenia sporov

Rozhodcovský súd v spore vzniknutom z obchodnoprávneho vzťahu s medzinárodným prvkom alebo z občianskoprávneho vzťahu s medzinárodným prvkom rozhoduje podľa právneho poriadku, na ktorom sa účastníci rozhodcovského konania dohodli. Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli na právnom poriadku, tak Rozhodcovský súd bude rozhodovať spor podľa právneho poriadku, ktorý je určený kolíznymi normami platného právneho poriadku Slovenskej republiky.

V spore vzniknutom z tuzemských obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov rozhoduje Rozhodcovský súd vždy podľa platného právneho poriadku Slovenskej republiky.

Rozhodcovský súd rozhoduje v súlade so zmluvou uzatvorenou medzi účastníkmi rozhodcovského konania a vezme do úvahy obchodné zvyklosti vzťahujúce sa na spor a zásady poctivého obchodného styku a dobré mravy.

Rozhodcovský súd môže obchodnoprávny spor rozhodnúť podľa zásad spravodlivosti len vtedy, ak ho účastníci rozhodcovského konania na to výslovne oprávnil.

Čl. 5

Doručovanie písomností

Ak sa účastníci rozhodcovského konania najneskôr do začatia rozhodcovského konania nedohodli inak a túto skutočnosť v tejto lehote neoznámili Rozhodcovskému súdu, tak sa písomnosti považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne alebo na poslednú adresátom oznámenú adresu sídla, alebo miesta podnikania, alebo trvalého pobytu, prípadne miesta, ktoré adresát uviedol ako miesto na doručovanie písomností.

Ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je známa, tak sa písomnosť považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

Ak nie je možné doručiť písomnosť fyzickej osobe oprávnenej podnikateľ na adresu jej miesta podnikania, uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je známa, tak sa písomnosť považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky za doručenú, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba oprávnená podnikateľ o tom nedozvie.

Ak nie je možné doručiť písomnosť fyzickej osobe na poslednú ňou oznámenú adresu trvalého pobytu, prípadne na inú adresu, ktorú fyzická osoba uviedla ako adresu na doručovanie písomností a jej iná adresa nie je známa, tak sa písomnosť považuje za doručenú po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba o tom nedozvie.

Ak nebola písomnosť doručená z dôvodu, že adresát nebol zastihnutý, tak sa písomnosť uloží na pošte. Ak písomnosť nebola vyzdvihnutá v odbernej lehote, tak sa posledný deň odbernej lehoty považuje za deň jej doručenia, i keď sa adresát o uložení písomnosti nedozvedel.

Písomnosti sa považujú za prijaté odo dňa ich doručenia. V prípade odopretia prijatia písomnosti sa za deň doručenia považuje deň odopretia prijatia.

Žaloby, žalobné odpovede, vzájomné žaloby, predvolania, rozhodcovské rozsudky a rozhodcovské uznesenia a iné písomnosti určené Rozhodcovským súdom sa doručujú do vlastných rúk poštou - doporučené s potvrdením o doručení, alebo osobne - prostredníctvom Tajomníka, alebo inej poverenej osoby, alebo prostredníctvom kuriérskej služby, pričom adresát písomne potvrdí prevzatie tejto písomnosti.

Ostatné písomnosti je možné doručovať poštou alebo v prípade potreby ich urýchleného doručenia aj prostredníctvom faxu alebo e-mailu na posledné adresátom oznámené faxové číslo alebo e-mailovú adresu na doručovanie týchto vybraných druhov písomností.

Písomnosti uvedené v odseku 8 tohto článku doručované poštou sa považujú v tuzemsku za doručené na tretí deň a v cudzine na siedmy deň odo dňa ich odovzdania na poštovú prepravu, písomnosti uvedené v odseku 8 tohto článku doručované prostredníctvom faxu sa považujú za doručené momentom vytlačenia správy o ich odoslaní, písomnosti uvedené v odseku 8 tohto článku, doručované prostredníctvom e-mailu, sa považujú za doručené momentom prijatia správy o ich doručení.

Čl. 6

Účastníci rozhodcovského konania

Zmluvné strany rozhodcovskej zmluvy sa začatím rozhodcovského konania stávajú účastníkmi rozhodcovského konania.

Žalobcom je zmluvná strana, ktorá podáva návrh na začatie rozhodcovského konania.

Žalovaný je zmluvná strana, proti ktorej žaloba smeruje.

Účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovnoprávne postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa poskytne rovnoprávna možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Ak je účastník rozhodcovského konania právnická osoba, tak v rozhodcovskom konaní koná štatutárnym orgánom alebo koná za ňu zástupca.

Účastník rozhodcovského konania sa môže dať v konaní pred Rozhodcovským súdom zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. V tej istej veci môže mať súčasne len jedného zvoleného zástupcu.

Ak je žalobcov alebo žalovaných v jednej veci niekoľko, tak koná každý z nich sám za seba.

Ak ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozhodnutie musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, tak platia úkony jedného z nich aj pre ostatných. Na zmenu žaloby, na jej späťvzatie a na uzavretie zmiery je v tomto prípade potrebný súhlas všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane.

Okrem účastníkov rozhodcovského konania sa môže konania zúčastniť ako vedľajší účastník ten, kto má právny záujem na výsledku rozhodcovského konania. O prípustnosti vedľajšieho účastníka rozhodne Rozhodcovský súd, ak rozhodca, alebo rozhodcovia neboli ešte ustanovení, tak rozhodne Predsedníctvo len na základe návrhu jedného z účastníkov rozhodcovského konania, ktorého má vedľajší účastník v konaní podporovať.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník rozhodcovského konania. Koná však sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v rozhodcovskom konaní podporuje, tak ich Rozhodcovský súd posúdi po zvážení všetkých okolností. K skutkovým údajom vedľajšieho účastníka môžu rozhodcovia prihliadnuť, aj keď odporujú skutkovým údajom hlavného účastníka.

ZAČATIE ROZHODCOVSKÉHO KONANIA

Čl. 7

Doručenie žaloby a účinky doručenia žaloby

Doručením žaloby Rozhodcovskému súdu dochádza k začatiu rozhodcovského konania v príslušnom spore, ktorý je bližšie špecifikovaný v doručenej žalobe.

Žalobca je povinný najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia žaloby Rozhodcovskému súdu preukázať, že táto žaloba bola doručená aj ostatným účastníkom rozhodcovského konania.

Doručenie žaloby Rozhodcovskému súdu má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd.

Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom.

Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli v rozhodcovskej zmluve alebo dodatočne pred začatím rozhodcovského konania na pomernom zložení preddavku na trovy rozhodcovského konania, tak Rozhodcovský súd je oprávnený požadovať od žalobcu preddavok na úhradu predpokladaných trov a určiť na jeho úradu primeranú lehotu, ak zákon alebo tento Rokovací poriadok neustanovuje inak.

Ak účastníci rozhodcovského konania spoločne alebo žalobca na základe rozhodnutia Rozhodcovského súdu preddavok v určenej lehote neuhradí, tak Rozhodcovský súd rozhodcovské konanie zastaví, o čom písomne upovedomí účastníkov rozhodcovského konania.

Čl. 8

Náležitosti žaloby

Žaloba doručená Rozhodcovskému súdu musí obsahovať tieto náležitosti:

- identifikačné údaje účastníkov rozhodcovského konania, prípadne aj ich zástupcov,
- pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností,
- označenie dôkazov, ktoré žalobca navrhuje vykonať,
- označenie právnych predpisov, na ktoré sa žalobca odvoláva,
- návrh vo veci samej,
- podpis žalobcu.

K žalobe je žalobca povinný pripojiť kópiu rozhodcovskej zmluvy, písomné vyjadrenie rozhodcu, alebo rozhodcov, ak boli ustanovení, že prijímajú funkciu rozhodcu a dôkazy, o ktoré žalobca svoju žalobu opiera.

Čl. 9

Odstránenie chýb žaloby

Ak žaloba neobsahuje náležitosti ustanovené v čl. 8 ods. 1 tohto Rokovacieho poriadku, prípadne ak nie sú k žalobe pripojené listiny uvedené v čl. 8 ods. 2 tohto Rokovacieho poriadku, tak je žalobca povinný tieto nedostatky odstrániť v lehote najneskôr 15 dní od doručenia výzvy na ich odstránenie Rozhodcovským súdom. V prípade, že žalobca v tejto lehote nedostatky neodstráni, Rozhodcovský súd rozhodcovské konanie zastaví.

Čl. 10

Žalobná odpoveď

Žalovaný je povinný doručiť žalobnú odpoveď Rozhodcovskému súdu a žalobcovi najneskôr do 15 dní od doručenia žaloby žalobcom.

V žalobnej odpovedi sa žalovaný vyjadrí ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe.

Ak žalovaný neoznami svoju žalobnú odpoveď v lehote uvedenej v odseku 1 tohto článku, tak Rozhodcovský súd pokračuje v rozhodcovskom konaní bez toho, aby považoval tento nedostatok za uznanie tvrdení žalobcu.

Čl. 11

Zmena alebo doplnenie žaloby a žalobnej odpovede

Každý účastník rozhodcovského konania môže zmeniť alebo doplniť svoju žalobu alebo žalobnú odpoveď kedykoľvek v priebehu rozhodcovského konania, ak Rozhodcovský súd nepovažuje takúto zmenu alebo doplnenie za neprípustné, s ohľadom na ich oneskorené podanie, ktoré nebolo dostatočne odôvodnené.

Čl. 12

Vzájomná žaloba

Žalovaný môže uplatniť v rozhodcovskom konaní svoje práva proti žalobcovi vzájomnou žalobou doručenou Rozhodcovskému súdu a žalobcovi, ktorá musí obsahovať náležitosti uvedené v čl. 8 ods. 1 tohto Rokovacieho poriadku spolu s dôkazmi, o ktoré

žalovaný opiera svoje tvrdenia najneskôr do začatia ústneho pojednávania vo veci samej. Ak nebolo nariadené ústne pojednávanie, tak žalovaný môže uplatniť svoje práva najneskôr do skončenia písomného konania. Na neskôr vznesené nároky žalovaného voči žalobcovi sa v rozhodcovskom konaní neprihliada.

Žalobca je povinný sa písomne vyjadriť k vzájomnej žalobe najneskôr do 15 dní od jej doručenia žalobcovi a v písomnom vyjadrení je povinný uviesť svoje stanovisko k podstatným skutkovým a právnym okolnostiam veci. Ak sa žalobca v tejto lehote k vzájomnej žalobe nevyjadrí, tak Rozhodcovský súd pokračuje v rozhodcovskom konaní bez toho, aby považoval tento nedostatok za uznanie tvrdení žalovaného.

O preddavku na úhradu predpokladaných trov konania o vzájomnej žalobe platia primerane ustanovenia tohto Rokovacieho poriadku o žalobe.

Čl. 13

Odmietnutie rozhodcu, znalca, tlmočníka

Osoba ustanovená za rozhodcu je povinná bez zbytočného odkladu informovať účastníkov rozhodcovského konania a Predsedníctvo o všetkých skutočnostiach, pre ktoré by mohla byť z pojednávania a rozhodovania veci vylúčená, ak so zreteľom na jej pomer k veci alebo k účastníkom rozhodcovského konania je možné mať pochybnosť o jej nepredpojatosti.

Rovnakú povinnosť má rozhodca od jeho ustanovenia do funkcie rozhodcu počas rozhodcovského konania okrem prípadu, ak zmluvné strany o takýchto skutočnostiach už skôr informoval.

Účastníci rozhodcovského konania môžu namietať predpojatosť rozhodcu, ktorého ustanovili len z dôvodov, o ktorých sa dozvedeli po jeho ustanovení do funkcie rozhodcu, v opačnom prípade nebude Rozhodcovský súd prihliadať na námietku účastníka rozhodcovského konania proti rozhodcovi.

Účastník rozhodcovského konania je povinný uplatniť námietku proti rozhodcovi písomne u vybranej osoby, aj s uvedením dôvodov námietky najneskôr do 15 dní odo dňa, keď sa účastník rozhodcovského konania dozvedel o dôvodoch na uplatnenie tejto námietky.

Na oneskorene podanú námietku nebude Rozhodcovský súd prihliadať. O podanej námietke proti rozhodcovi rozhoduje vybraná osoba v zmysle Štatútu, ktorá je povinná pri tomto rozhodovaní postupovať tak, aby objektívne zistila skutkový stav a rozhodla o tejto námietke bez zbytočných prietahov tak, aby nedochádzalo k predlžovaniu rozhodcovského konania, a to najneskôr do 30 dní od podania námietky.

Proti rozhodnutiu o námietke proti rozhodcovi nie je prípustný opravný prostriedok.

Rozhodcovský súd je oprávnený aj počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní, ale nemôže vydať rozhodcovský rozsudok až do rozhodnutia vybranej osoby o námietke.

Na námietku proti znalcovi a tlmočníkovi sa primerane použijú ustanovenia tohto článku Rokovacieho poriadku.

Čl. 14

Rozhodovanie o právomoci

Rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť o svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy; ak pritom Rozhodcovský súd dospeje k záveru, že nie je oprávnený rozhodovať vo veci samej, tak o tom rozhodne uznesením, ktorým zastaví rozhodcovské konanie.

Účastník rozhodcovského konania je povinný uplatniť námietku nedostatku právomoci Rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť alebo zánik rozhodcovskej

zmluvy v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej; výnimkou je námietka neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá sa zakladá na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, ktorú je účastník rozhodcovského konania oprávnený uplatniť až do ukončenia ústneho pojednávania, alebo do vydania rozhodcovského rozsudku pri písomnom konaní.

Účastník rozhodcovského konania je povinný uplatniť námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc Rozhodcovského súdu najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

Rozhodcovský súd môže pripustiť uplatnenie námietky nedostatku právomoci, ak omeškanie účastníka rozhodcovského konania je spôsobené príčinou, ktorú Rozhodcovský súd považuje za dostatočnú.

Ak Rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, tak rozhodne o námietke uvedenej v odseku 2 a 3 tohto článku rozhodcovským uznesením alebo rozhodcovským rozsudkom. V prípade, že Rozhodcovský súd rozhodne uznesením, môže účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, do 30 dní po doručení takéhoto uznesenia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol; proti rozhodnutiu súdu o námietke nie je prípustný opravný prostriedok.

Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

Čl. 15

Príprava pojednania sporu

Rozhodcovský súd pripraví a vedie konanie tak, aby sa čo najskôr zistil skutkový stav a sporná vec mohla byť spravodlivo rozhodnutá bez zbytočných prietáhov.

V rámci prípravy konania Rozhodcovský súd preskúma najmä, či sú splnené podmienky rozhodcovského konania, a urobí všetky potrebné opatrenia na odstránenie prípadných nedostatkov. Rozhodcovský súd si môže od účastníkov rozhodcovského konania vyžiadať ďalšie písomné stanovisko a dôkazy k skutkovo a právne rozhodujúcim okolnostiam sporu, ak to považuje za potrebné, aj s určením primeranej lehoty na predloženie týchto podkladov na pojednávanie.

Predsedníctvo môže pred začatím rozhodcovského konania vo veci samej, na návrh účastníka rozhodcovského konania urobiť vhodné opatrenie na zabezpečenie dôkazov, ak je obava, že neskoršie nebude možné dôkaz vykonať vôbec, alebo len s neprimeranými ťažkosťami.

Čl. 16

Predbežné opatrenie

Rozhodcovský súd môže po začatí rozhodcovského konania na žiadosť účastníka rozhodcovského konania nariadiť predbežné opatrenie, ktoré považuje za nevyhnutné s ohľadom na predmet sporu a môže od účastníka rozhodcovského konania žiadať, aby poskytol primeranú zábezpeku v súvislosti s predbežným opatrením, ak zákon alebo tento Rokovací poriadok neustanovuje inak.

O vykonanie nariadeného predbežného opatrenia je možné požiadať súd, v ktorého obvode sa má predbežné opatrenie vykonať.

Čl. 17

Ústne pojednávanie a písomné konanie

Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodnú na forme rozhodcovského konania najneskôr do začatia rozhodcovského konania a neoznámia to Rozhodcovskému súdu, tak rozhodcovské konanie je písomné.

Žiadne podanie účastníka rozhodcovského konania uskutočnené voči Rozhodcovskému súdu nie je možné urobiť ústne do zápisnice.

Rozhodca je oprávnený rozhodnúť o nariadení ústneho pojednávania vo vhodnom štádiu rozhodcovského konania, ak je to na základe vlastnej úvahy rozhodcu vhodné a potrebné, pričom je oprávnený o tomto rozhodnúť aj na návrh účastníka rozhodcovského konania.

Ak rozhodcovské konanie prebieha formou písomného konania, môže rozhodca nariadiť ústne pojednávanie na základe vlastného uváženia, ak považuje písomnosti predložené v priebehu tohto konania za nedostačujúce pre rozhodovanie vo veci samej.

V prípade, ak bude rozhodcovské konanie vykonávané formou ústneho pojednávania, a toto ústne pojednávanie bude dostatočne pripravené, tak Rozhodcovský súd zašle 5 dní pred dňom pojednávania účastníkom rozhodcovského konania písomné predvolanie na pojednávanie, v ktorom im oznámi čas a miesto konania pojednávania. Ak sa toto oznámenie doručuje účastníkovi rozhodcovského konania do cudziny, tak Rozhodcovský súd ho doručí najneskôr 30 dní pred dňom pojednávania.

Všetky listiny alebo iné informácie predložené Rozhodcovskému súdu jedným účastníkom rozhodcovského konania musí Rozhodcovský súd bez zbytočného odkladu doručiť alebo oznámiť všetkým účastníkom rozhodcovského konania, rovnako ako aj obsah znaleckého posudku alebo listiny, o ktoré sa Rozhodcovský súd môže opierať pri svojom rozhodovaní.

Ak sa účastník rozhodcovského konania, ktorý bol riadne a včas upovedomený o čase a mieste ústneho pojednávania nedostaví na toto ústne pojednávanie a nepožiadá Rozhodcovský súd o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, ktoré je povinný Rozhodcovskému súdu oznámiť, alebo ak Rozhodcovský súd tejto žiadosti o odročenie pojednávania nevyhoví, tak Rozhodcovský súd môže pokračovať v rozhodcovskom konaní aj bez prítomnosti tohto účastníka rozhodcovského konania a vydať rozhodcovský rozsudok na základe dôkazov, ktoré mu boli predložené. Rovnako môže postupovať aj v prípade, ak účastník rozhodcovského konania nepredložil listiny alebo predmety.

Každý z účastníkov rozhodcovského konania môže vyhlásiť, že súhlasí s tým, aby sa ústne pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Ústne pojednávanie sa môže podľa potreby odročiť na návrh účastníka rozhodcovského konania alebo z podnetu Rozhodcovského súdu.

Návrh na zmenu termínu ústneho pojednávania sa musí podať v dostatočnom časovom predstihu, aby bolo možné informovať protistranu a členov rozhodcovského senátu, prípadne rozhodcu.

Rozhodcovské konanie, ktoré prebieha pred Rozhodcovským súdom je neverejné, na ústnom pojednávaní môžu byť prítomné osoby, ktoré nie sú účastníkmi rozhodcovského konania, iba so súhlasom Rozhodcovského súdu a účastníkov rozhodcovského konania. Tento súhlas účastníkov rozhodcovského konania sa nevyžaduje v prípade, ak sa na ústnom pojednávaní majú zúčastniť svedkovia, znalci alebo tlmočníci.

Účastník rozhodcovského konania sa na ústnom pojednávaní zúčastňuje priamo alebo prostredníctvom svojho zástupcu; v prípade, ak sa účastník rozhodcovského konania zúčastní ústneho pojednávania osobne, bez prítomnosti svojho zvoleného zástupcu, je možné v takomto konaní pokračovať.

Ak účastníci rozhodcovského konania nemohli včas a správne vykonať potrebný úkon, Rozhodcovský súd im môže umožniť vykonať tento úkon dodatočne, pričom prihliada na

charakter príčiny, ktorá im znemožnila správne a včas vykonať potrebný úkon a prihliada na zásadu hospodárnosti a rýchlosti v rozhodcovskom konaní.

Nedostatok zákonných podmienok rozhodcovského konania môžu účastníci rozhodcovského konania namietat' len do skončenia ústneho pojednávania, v písomnom konaní do vydania rozhodcovského rozsudku.

Čl. 18

Zápisnica o ústnom pojednávani

O priebehu ústneho pojednávania v spore zabezpečí Tajomník vedenie zápisnice v jazyku určenom podľa článku 3 tohto Rokovacieho poriadku, ktorá musí obsahovať najmä označenie prejednávanej veci a prítomných účastníkov rozhodcovského konania, opis priebehu dokazovania a uvedenie obsahu prednesov a výroky rozhodnutia.

Do tejto zápisnice, ktorá je uložená u Tajomníka, sú oprávnení nahliadať účastníci rozhodcovského konania, rozhodca, alebo rozhodcovia, ktorí sú príslušní rozhodovať spor, priebeh ktorého táto zápisnica zachytáva, znalci a tlmočníci; tieto osoby sú oprávnené zhotovovať kópie tejto zápisnice za poplatok stanovený v Sadzobníku poplatkov rozhodcovského konania.

Čl. 19

Dokazovanie

Rozhodcovský súd vykonáva len dôkazy navrhnuté účastníkmi rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd rozhodne na základe vlastného uváženia s prihliadnutím na prínos jednotlivých dôkazov k objasneniu sporu o výbere navrhnutých dôkazov a o spôsobe ich vykonania.

Účastníci rozhodcovského konania sú povinní preukázať okolnosti, na ktoré sa odvolávajú ako na základ svojich nárokov alebo námietok.

Svedkov a znalcov, ktorí sú povinní chrániť utajovanú skutočnosť, zachovávať obchodné a bankové tajomstvo alebo zákonom ustanovenú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti, možno vypočuť o predmete utajovanej skutočnosti, tajomstva alebo mlčanlivosti, len vtedy, ak boli tejto povinnosti zbavení v súlade s príslušným všeobecne záväzným právnym predpisom.

Ak nemôže Rozhodcovský súd zabezpečiť vykonanie dôkazu sám, tak o to požiada súd. Rozhodcovský súd uloží účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý dôkaz navrhol, aby na dožiadanom súde zložil preddavok na úhradu trov dožiadania, ktoré sa stávajú súčasťou trov rozhodcovského konania, ak zákon alebo tento Rokovací poriadok neustanovuje inak.

Rozhodcovský súd hodnotí dôkazy nestranne, podľa vlastného uváženia, a pritom prihliada na všetko, čo v konaní vyšlo najavo.

Čl. 20

Ustanovený znalec

Rozhodcovský súd môže ustanoviť znalca, alebo znalcov, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti. Znalec podá znalecký posudok, v ktorom odpovie na otázky, ktoré mu položil Rozhodcovský súd.

Rozhodcovský súd môže účastníkovi rozhodcovského konania uložiť, aby znalecovi poskytol všetky podstatné informácie alebo predložil alebo sprístupnil všetky podstatné listiny alebo predmety, podal mu potrebné vysvetlenia, alebo aby niečo vykonal alebo znášal, ak je to potrebné na podanie znaleckého posudku. V prípade, že by účastník

rozhodcovského konania odmietol znalcovi poskytnúť túto súčinnosť, je predseda rozhodcovského senátu, alebo rozhodca oprávnený uložiť tomuto účastníkovi poriadkovú pokutu do výšky 10.000,- Sk, slovom desaťtisíc slovenských korún, a to aj opakovane.

Rozhodcovský súd je oprávnený, ak to na základe vlastného uváženia považuje za potrebné, alebo ak o to požiada účastník rozhodcovského konania, požiadať znalca o účasť na ústnom pojednávaní, kde mu účastníci rozhodcovského konania môžu klást' otázky a žiadať vysvetlenie.

ROZHODCOVSKÉ ROZHODNUTIE

ČI. 21

Rozhodovanie viacerými rozhodcami

V rozhodcovskom konaní s viac ako jedným rozhodcom je na každé rozhodnutie Rozhodcovského súdu potrebný súhlas väčšiny všetkých rozhodcov. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho rozhodcu.

Rozhodcovský súd prijíma rozhodcovské rozhodnutie na neverejnom zasadnutí hlasovaním rozhodcov, na ktorom môžu byť prítomní iba rozhodcovia, ktorí sa zúčastnili rozhodcovského konania a Tajomník, ktorý spíše zápisnicu o hlasovaní.

Ak nebude rozhodca prítomný na hlasovaní o rozhodcovskom rozhodnutí, tak ostatní rozhodcovia môžu rozhodnúť bez neho. Ak rozhodca odmietne na neverejnom zasadnutí hlasovať, tak sa má za to, že sa zdržal hlasovania a ostatní rozhodcovia môžu rozhodnúť bez neho. Týmto odsekom nie je dotknuté ustanovenie odseku 1 tohto článku.

O hlasovaní o výroku rozhodcovského rozhodnutia musí byť spísaná zápisnica, ktorú podpíše predsedajúci rozhodca a ostatní rozhodcovia. Ak rozhodca odmietne zápisnicu podpísať alebo ju nepodpíše z iného dôvodu, tak sa to uvedie v zápisnici spolu s dôvodom, pre ktorý rozhodca zápisnicu nepodpísal.

Rozhodca, ktorého pri hlasovaní ostatní rozhodcovia prehlasovali, je oprávnený pripojiť k zápisnici o hlasovaní svoje odlišné stanovisko a odôvodniť ho.

Rozhodcovia môžu písomne poveriť predsedajúceho rozhodcu vydávať rozhodcovské uznesenia o procesných otázkach počas rozhodcovského konania.

ČI. 22

Rozhodcovský rozsudok

Po tom, čo Rozhodcovský súd usúdi, že všetky okolnosti spojené so sporom sú dostatočne vyjasnené, pristúpi k vyhláseniu, alebo k vydaniu rozhodcovského rozsudku, v ktorom rozhodne o veci samej a o trovách rozhodcovského konania.

Rozhodcovský súd vydá rozhodcovský rozsudok, ak rozhoduje o veci samej alebo na základe zmieru uzavretého účastníkmi rozhodcovského konania, v ostatných veciach rozhoduje uznesením.

Rozhodcovský rozsudok vyhlási rozhodca, alebo predseda rozhodcovského senátu ústne na poslednom pojednávaní, na ktorom došlo k ukončeniu rozhodcovského konania; v prípade, ak účastníci rozhodcovského konania nie sú na ústnom pojednávaní prítomní, oznámi sa im vyhlásenie rozhodcovského rozsudku písomne.

V odôvodnených prípadoch a v prípadoch, ak prebiehalo písomné rozhodcovské konanie, môže Rozhodcovský súd rozhodnúť, že sa účastníkom rozhodcovského konania doručí písomné vyhotovenie rozhodcovského rozsudku, bez jeho ústneho vyhlásenia.

Po vyhlásení rozhodcovského rozsudku sa rozhodcovský rozsudok vyhotovuje v písomnej forme a musí byť podpísaný väčšinou rozhodcov; dôvod chýbajúceho podpisu treba uviesť na mieste chýbajúceho podpisu.

Rozhodcovský rozsudok sa doručuje účastníkom rozhodcovského konania alebo ich právnym zástupcom s poučením o možnosti podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia všeobecným súdom.

Rozhodcovský súd musí rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe alebo uplatnenom dodatočne počas rozhodcovského konania, nesmie však prekročiť medze uplatnených návrhov. V rozhodcovskom rozsudku nemôže prisúdiť to, čo odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a nesmie prisúdiť plnenie, ktoré je nemožné.

Ak je dostatočne vyjasnená len časť prejednávaného predmetu sporu, môže Rozhodcovský súd rozhodnúť čiastočným rozhodcovským rozhodnutím, v ostatných častiach sa bude v konaní pokračovať a o nich rozhodovať.

Ak je nárok sporný ak ide o jeho dôvod ako aj jeho výšku, môže Rozhodcovský súd prejednať a rozhodnúť najprv o dôvode nároku, a to prechodným rozhodcovským rozhodnutím, a až potom, ak je to potrebné, pokračovať v rozhodcovskom konaní o výške nároku, a o tom rozhodnúť.

Čl. 23

Obsah rozhodcovského rozsudku

Rozhodcovský rozsudok obsahuje:

- označenie Rozhodcovského súdu,
- mená a priezviská rozhodcov,
- označenie účastníkov rozhodcovského konania a ich zástupcov menom a priezviskom alebo obchodným menom, alebo názvom,
- miesto rozhodcovského konania,
- dátum vydania rozhodcovského rozsudku,
- výrokovú časť,
- odôvodnenie s výnimkou rozhodcovského rozsudku o dohodnutých podmienkach zmieru
- poučenie o možnosti podať žalobu na súd o zrušenie rozhodcovského rozsudku zo zákonných dôvodov.

Výroková časť rozhodcovského rozsudku musí obsahovať okrem rozhodnutia vo veci samej aj údaj o výške trov rozhodcovského konania a o tom, ktorý účastník rozhodcovského konania je povinný ich uhradiť, prípadne v akom pomere sa trovy medzi účastníkov rozhodcovského konania rozdeľujú.

Výrok rozhodcovského rozsudku musí byť určitý a vykonateľný. Ak sa vo výroku rozhodcovského rozsudku ukladá povinnosť plniť, určí Rozhodcovský súd zároveň lehotu na toto plnenie.

Na žiadosť účastníka rozhodcovského konania potvrdí Tajomník nadobudnutie účinku rozhodcovského rozsudku na písomnom vyhotovení rozhodcovského rozsudku.

Čl. 24

Oprava a výklad rozhodcovského rozsudku

Chyby v písaní a v počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodcovského rozsudku, opraví Rozhodcovský súd z vlastnej iniciatívy, alebo na žiadosť účastníka rozhodcovského konania uznesením, a to najneskôr do 30 dní od jeho vydania.

Opravený rozhodcovský rozsudok sa doručí všetkým účastníkom rozhodcovského konania.

Na žiadosť účastníka rozhodcovského konania, doručенú Rozhodcovskému súdu najneskôr do 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku, môže Rozhodcovský súd vydať doplňujúce rozhodnutie; ak sa ukáže, že rozhodcovské rozhodnutie neobsahuje odpoveď na všetky nároky účastníkov rozhodcovského konania. Doplňujúce rozhodnutie sa vydáva na základe skutočností, ktoré účastníci rozhodcovského konania uviedli v priebehu rozhodcovského konania, pričom Rozhodcovský súd prihliada len na tie nároky účastníkov rozhodcovského konania, ktoré boli uplatnené najneskôr do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní - najneskôr do vydania rozhodcovského rozsudku.

Každý účastník rozhodcovského konania môže Rozhodcovský súd požiadať, aby podal výklad k určitej časti rozhodcovského rozsudku do 30 dní od jeho doručenia.

Účastníci rozhodcovského konania nie sú povinní platiť nijaké trovy spojené s doplnením alebo s opravou rozhodcovského rozsudku.

Čl. 25

Preskúmanie rozhodcovského rozsudku

Ak sa účastníci rozhodcovského konania v rozhodcovskej zmluve nedohodli inak, môže rozhodcovský rozsudok preskúmať iný rozhodca (rozhodcovia) na základe žiadosti niektorého z účastníkov rozhodcovského konania, doručenej Rozhodcovskému súdu najneskôr do 15 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku tomuto účastníkovi; ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli v rozhodcovskej zmluve na rozhodcovi (rozhodcoch), ktorý (ktorí) má (majú) tento rozhodcovský rozsudok preskúmať, rozhodcu (rozhodcov) určí vybraná osoba.

Ak by účastník rozhodcovského konania nedoručil žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku v lehote uvedenej v odseku 1 tohto článku, tak Rozhodcovský súd nebude na túto žiadosť účastníka rozhodcovského konania prihliadať.

Zmier uzavretý účastníkmi rozhodcovského konania, prípadne aj zaznamenaný formou rozhodcovského rozsudku o dohodnutých podmienkach nie je možné podľa tohto článku Rokovacieho poriadku preskúmať.

Čl. 26

Rozhodcovské uznesenie

Rozhodcovský súd rozhoduje rozhodcovským uznesením najmä:

- o podmienkach rozhodcovského konania,
- o zmene alebo doplnení žaloby alebo žalobnej odpovede,
- o právomoci na rozhodnutie vo veci samej,
- o nariadení predbežného opatrenia,
- o zastavení rozhodcovského konania,
- o veciach, ktoré sa týkajú vedenia rozhodcovského konania.

Na rozhodcovské uznesenie sa primerane použijú ustanovenia článku 22 až 25 tohto Rokovacieho poriadku.

Čl. 27

Zrušenie rozhodcovského rozsudku

Účastník rozhodcovského konania je oprávnený domáhať sa žalobou podanou na príslušnom súde zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, v prípadoch uvedených v § 40 zákona o rozhodcovskom konaní.

Ak účastník rozhodcovského konania podá žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušnom súde, tak napadnutý rozhodcovský rozsudok nenadobudne právoplatnosť, pokiaľ o žalobe právoplatne nerozhodne príslušný súd.

Účastník rozhodcovského konania je oprávnený podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý takúto žalobu podáva.

Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku, tak lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Ak účastník rozhodcovského konania podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu uvedeného v § 40 ods. 1 písm. h) zákona o rozhodcovskom konaní, je tak oprávnený urobiť najneskôr v lehote 30 dní odo dňa, keď sa dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol po prvýkrát uplatniť, najneskôr však do troch rokov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov, ktoré sú uvedené v § 40 ods. 1 písm. a) a c) zákona o rozhodcovskom konaní, tak súd pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu ako je uvedený v odseku 6 tohto článku, tak rozhodcovská zmluva aj naďalej zostáva v platnosti.

Pôvodný rozhodca, alebo rozhodcovia, ktorí sa zúčastnili na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení.

Na ustanovenie nových rozhodcov sa primerane použije článok 8 Štatútu, pričom sú však účastníci rozhodcovského konania povinní ustanoviť rozhodcu, alebo rozhodcov najneskôr do 15 dní od doručenia rozhodnutia súdu o zrušení rozhodcovského rozsudku.

Druhá časť

ZMIEROVACIE KONANIE PRED ROZHODCOVSKÝM SÚDOM

Čl. 28

Rozhodcovský súd môže vykonať vo veci podaného návrhu v rámci svojej právomoci a z vôle strán dobrovoľné zmierovacie konanie o vznesenom nároku.

Zmierovacie konanie sa vykonáva len vtedy, ak s tým súhlasí aj druhá strana. Konanie sa vykonáva pred zmierovacím rozhodcom, na ktorom sa dohodnú účastníci rozhodcovského konania a ktorý je zapísaný v zozname rozhodcov. Na zmierovacieho rozhodcu sa primerane použijú ustanovenia Štatútu a tohto Rokovacieho poriadku o jedinom rozhodcovi.

Miesto a čas ústneho pojednávania zmierovacieho konania určí Tajomník a oznámi ho účastníkom sporu a zmierovaciemu rozhodcovi v dostatočnom časovom predstihu pred jeho konaním.

Účastníci sporu prednesú na ústnom pojednávaní svoje stanoviská a výsledkom tohto pojednávania má byť návrh zmiery, ktorý môžu účastníci sporu prijať alebo zamietnuť.

Návrh zmiery, ktorý po vykonanom zmierovacom konaní účastníkom sporu odporučí zmierovací rozhodca, nemôže byť účastníkom sporu na ujmu v prípadnom ďalšom spore, rovnako ako nemôže byť na ujmu účastníkom sporu nič, čo v priebehu zmierovacieho konania predniesli.

Ak účastníci rozhodcovského konania v jeho priebehu uzatvoria zmier, tak Rozhodcovský súd rozhodcovské konanie zastaví.

Ak účastníci rozhodcovského konania požiadajú Rozhodcovský súd o zaznamenanie zmiery, tak Rozhodcovský súd ho zaznamená formou rozhodcovského rozsudku o dohodnutých podmienkach, ktorý má rovnaké účinky ako rozhodcovský rozsudok vo veci samej a primerane sa na neho vzťahujú ustanovenia tohto Rokovacieho poriadku, ktoré upravujú rozhodcovský rozsudok.

Poplatok z návrhu na zmierovacie konanie platia účastníci zmierovacieho konania vopred - rovnakým dielom; ak zákon alebo tento Rokovací poriadok neustanovuje inak; bez ohľadu na výsledok zmierovacieho konania sa tento poplatok nevracia.

Tretia časť **TROVY ROZHODCOVSKÉHO KONANIA**

ČI. 29

Ak Rozhodcovský súd neurčil inak, tak trovy rozhodcovského konania sú najmä hotové výdavky účastníkov rozhodcovského konania a ich zástupcov, trovy na vykonanie dôkazov, poplatky za rozhodcovské konanie, odmena Rozhodcovského súdu a jeho hotové výdavky, odmena znalca, odmena tlmočníka a odmena za zastupovanie.

Predsedníctvo vypracúva v zmysle čl. 7 ods. 12 písm. g) Štatútu návrh Pravidiel trov rozhodcovského konania, ktoré tvoria prílohu č. 1 tohto Rokovacieho poriadku a návrh Sadzobníka poplatkov rozhodcovského konania, ktorý tvorí prílohu č. 2 tohto Rokovacieho poriadku.

Ak Pravidlá trov rozhodcovského konania neustanovujú inak, tak základom na určenie výšky poplatku za rozhodcovské konanie je hodnota predmetu sporu. Žalobca je v žalobe povinný uviesť hodnotu sporu, a to aj vtedy, ak nárok nemá peňažnú povahu. Ak sa žalobou uplatňuje viac nárokov, tak sa hodnota každého nároku určí samostatne a hodnota sporu sa určí ako súčet hodnoty všetkých uplatňovaných nárokov. V prípade, ak žalobca neurčil hodnotu predmetu sporu, alebo ju určil nesprávne, tak hodnotu sporu určí rozhodca (senát) aj bez návrhu žalobcu, žalovaného, alebo inej dotknutej osoby na základe skutočností, ktoré sú mu známe. Ak sa rozhodcovia nedohodnú, stanoví sa poplatok za rozhodcovské konanie podľa časti B bodu 2 Sadzobníka poplatkov rozhodcovského konania. Toto rozhodnutie je prijaté uznesením.

Hodnota sporu sa stanovuje:

- v žalobe na peňažné plnenie, sumou vymáhaných peňažných prostriedkov,
- v žalobe na vydanie majetku, hodnotou predmetného majetku,
- v žalobe na určenie, či tu právo (právny vzťah) je alebo nie je, hodnotou predmetu právneho vzťahu v čase podania žaloby,
 - a) v žalobe na uloženie povinnosti konať alebo sa zdržať určitého konania, hodnotou materiálnych záujmov žalobcu.

Štvrtá časť **SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA**

ČI. 30 **Spoločné ustanovenia**

- (1) Súčasťou tohto Rokovacieho poriadku a zároveň aj jeho prílohou sú Pravidlá trov rozhodcovského konania ako príloha č. 1 tohto Rokovacieho poriadku, Sadzobník poplatkov rozhodcovského konania ako príloha č. 2 tohto

Rokovacieho poriadku a Poriadok odmien Rozhodcovského súdu a rozhodcov ako príloha č. 3 tohto Rokovacieho poriadku.

- (2) Pre strany, ktoré sa dohodli, že svoj spor predložia na rozhodnutie Rozhodcovského súdu, platí, že sa podrobujú predpisom tohto Rozhodcovského súdu, najmä jeho Štatútu a Rokovaciemu poriadku v znení platnom v okamihu začatia rozhodcovského konania.
- (3) Vo veciach neupravených týmto Rokovacím poriadkom sa postupuje podľa Štatútu, ďalej podľa zákona o rozhodcovskom konaní a vo veciach neupravených ani zákonom o rozhodcovskom konaní sa postupuje podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov.
- (4) Zmeny a doplnky tohto Rokovacieho poriadku vydáva Zriaďovateľ Rozhodcovského súdu po udelení predchádzajúceho súhlasu Národnej banky Slovenska, a to vo forme priebežne číslovaných dodatkov k tomuto Rokovaciemu poriadku, pričom predchádzajúci súhlas Národnej banky Slovenska sa nevyžaduje na vydanie takého dodatku k Rokovaciemu poriadku, ktorý nemá žiaden vplyv na rozhodcovské konanie o sporoch z platobného styku, na Komoru pre rozhodovanie sporov z platobného styku, ani na inú činnosť Rozhodcovského súdu súvisiacu so spormi z platobného styku. Dodatok k tomuto Rokovaciemu poriadku sa dňom nadobudnutia jeho účinnosti stáva neoddeliteľnou súčasťou tohto Rokovacieho poriadku. Dodatok k tomuto Rokovaciemu poriadku nadobudne platnosť a účinnosť dňom jeho zverejnenia v Obchodnom vestníku, ak z tohto dodatku alebo zo zákona nevyplýva, že účinnosť nadobudne neskorším dňom.

Čl. 31 Účinnosť

Tento Rokovací poriadok nadobúda platnosť dňom zverejnenia v Obchodnom vestníku a účinnosť dňom 1.7.2003.